

Zorgen voor je ouders

Voor sommige ouderen is een verzorgingshuis een schrikbeeld. Ze blijven zelfstandig wonen zolang het nog kan. Kinderen ondersteunen hen daarbij intensief. Dat gaat soms maar net.

tekst MARLOES DE MOOR foto DINGENA MOL

Hij heeft zijn rollator wel eens woedend in de berm gesmeten. Boos op de oude man die hij helemaal niet wil zijn. "Dan spoorde ik hem aan: 'Pa, je moet goed oefenen', en dan reageerde hij kribbig: 'Mijn dochter die mij zegt wat ik moet doen. Dat klopt niet. Ik ben toch de vader!'" vertelt Mirjam Niemans (53). Als kind zat ze urenlang naast hem te vissen. Zwijgend, schouder aan schouder. "Ik vond het saai, maar mijn vader zei dat het goed voor me was, 'daar leer je geduld van hebben'."

Nu, decennia later, heeft Niemans vijf ordners vol toegewijd geduld boven de bank staan. 'Henk' heeft ze op de ruggen geschreven. Documenten waarin de liefde en aandacht voor haar ouder wordende vader besloten liggen. Plannings, schema's, correspondentie en aantekeningen waarin ze de zorg voor hem heeft geregeld.